

negligentiā precedentē. vnde et pctā venialia dicunt esse dispositio ad mortale: sicut s̄ dictum ē. s̄ tñ p̄ vnū actū pcti mortalis si eum cōmiserit decidit caritate amissa. sed q̄a ipse subdit. si aliq̄s breuis lapsus acciderit et cito respiscat: nō penit̄ ruere videt̄. Pōt aliter dici q̄ ipse intelligit eū penit̄ euacuari et de cidē q̄ sic decidit ut ex malicia peccet. qd̄ n̄ statim in viro p̄fecto a p̄ncipio cōtingit. ¶ Ad secūdu dīcēdu q̄ caritas amittit̄ dupliciter. **Uno** directe p̄ actualē cōceptū. et h̄ mō Petrus caritatē non amittit. **Alio** indirec̄te. qñ cōmittit aliq̄d h̄riū caritati. p̄t̄ aliquā passi onem occupat̄e uel timor̄. et h̄ mō Petrus cō caritatē facies caritatē amittit. s̄ ea cito recuperauit. ¶ Ad t̄ciū dīcēdu q̄ non q̄libet inordinatio affectiōis q̄ ē circa ea q̄ sūt ad finē. i. circa bona creata cōstituit pctiū mortale. s̄ solū qñ ē talis inordinatio q̄ repuḡt diuine uolūtati. et h̄ inordinatio directe h̄riat caritati ut dictū ē. ¶ Ad q̄rtū dīcēdu q̄ caritas iportat vnionē quādā ad deum. non aut̄ fides neq̄ spes. oē aut̄ pctiū cōstitit in a uersione a deo: ut s̄ dictū ē. et iō omne pctiū mortale h̄riat caritati. nō aut̄ oē peccatum mortale h̄riat fidei uel spei. s̄ qdā defmiata peccata p̄ que habitus fidei uel spei tollitur sicut et p̄ oē pctiū mortale h̄itus caritatis tollitur. vñ p̄ q̄ caritas nō pōt remanere infor mis: cū sit vltīa forma v̄tutū ex h̄ q̄ respicit deū in rōne finis vltimi ut dictum est.

Unde consi

Querādū est de obo caritatis Circa qd̄ duo cōsiderāda occurrunt. p̄ quidē d̄bis que sūt ex caritate diligēda. 2° de ordine diligēdoz. Circa p̄mū queruntur duodeci. p̄ vtz sol^o de^o sit ex caritate diligē dus uel etiā p̄xim^o. 2° vtz caritas sit ex caritate diligēda. 3° vtz creature irrōnales sint ex caritate diligēde. 4° vtrū aliquis possit ex caritate dei seipsum diligere. 5° vtrum corp^o p̄xiū. 6° vtz pctōres sint ex caritate diligēdi. 7° vtz pctōres seipfos diligant. 8° vtz inimici sint ex caritate diligēdi. 9° vtruz sint eis signa amicitie exhibēda. 10° vtz angeli sint ex caritate diligēdi. 11° vtz demones. 12° de enumeratione diligēdoz rum ex caritate.

Ad primuz sic proce

dit. Videt̄ q̄ dilectio caritatis fistat in deo et nō se extendat ad p̄ximū. Sic. n. deo d̄be mus amorē: ita et timorē: s̄m illud Deut^o 10°. Et nūc īrl qd̄ dñs de^o ut^o petit nisi ut time as et diligas eū. s̄ alius ē timor q̄ timef hō: q̄ d̄ timor hūan^o. et alius timor q̄ timef de us q̄ ē uel suilis uel filialis ut ex s̄ dictis p̄z ḡ etiā ali^o ē amor caritati q̄ diligif deus: et ali^o ē amor q̄ diligif p̄xim^o. ¶ P̄. Phus di cit in 8° ethicoz. q̄ amari ē honorari. s̄ ali^o est honor q̄ debet̄ deo: qui ē honor patrie et ali^o ē honor q̄ debet̄ creature: q̄ ē honor du lie. ḡ etiā ali^o ē amor q̄ diligif de^o. et ali^o quo diligif p̄xim^o. ¶ P̄. Spes generat caritatē ut h̄etur i glo. Mat^h. p̄. sed spes ita h̄etur d̄ deo q̄ rephendit̄ spantes i hoie: s̄m ill u d Jere. 17°. Maledict^o hō q̄ cōfidit i hoie. ḡ ca ritas ita debet̄ deo q̄ ad p̄ximū se nō exten dat. ¶ S̄z d̄ ē qd̄ d̄f. i. Job. 4°. Doc māda tū h̄m^o a deo ut q̄ diligif deū: diligat et fr̄z suū. ¶ R^o dīcēdu q̄ sicut s̄ dictū ē: h̄itus n̄ diuersificat nisi ex h̄ q̄ variat̄ spēm actus. ois. n. actus vnus sp̄i ad eūdē habituz p̄ti net. cū aut̄ sp̄s act^o ex subo sumat̄ s̄m s̄oia lem rōnē ipsius. necesse ē q̄ idē sp̄e sit act^o q̄ fer̄ in rōnē obiecti. et q̄ fer̄ in obiectum sub tali rōnē. sicut eadē ē specie visio q̄ vide tur lumē et q̄ videt̄ color s̄m lumis rōnē. rō aut̄ diligēdi p̄ximū deus ē. hoc. n. d̄ben^o in p̄ximo diligē: ut in deo sit. vñ manifestuz est q̄ idem specie act^o ē quo diligif deus et quo diligif p̄xim^o. et p̄t̄ h̄itus caritatis nō solū se extēdit ad dilectionē dei. s̄ etiam ad dilectiōz p̄ximū. ¶ Ad p̄mū ḡ dīcēdu q̄ p̄xim^o timeri pōt dupliciter: sicut et amari. **Uno** p̄t̄ id qd̄ ē p̄xiū sibi. puta cū aliq̄s timet tyrānū p̄t̄ ei^o crudelitātē. uel cū amat ipm̄ p̄t̄ cupiditatē acq̄rendi aliqd̄ ab eo. et tal̄ timor hūan^o distigu f a timore dei. et si milit̄ amor. **Alio** timef hō et amat p̄t̄ id qd̄ ē dei in ip̄o. sicut cū secularis p̄t̄s timef p̄t̄ misteriū d̄ni qd̄ h̄z ad vindictam ma lefactorz. et amat p̄t̄ iusticiā. et tal̄ timor boīs nō distiguif a timore dei sic nec amor. ¶ Ad secūdu dīcēdu q̄ amor respicit bonū in cōi: s̄z honor respicit p̄xiū bonū honora ti. desert. n. alicui i testimoniū p̄t̄ie v̄tutis et iō amor nō diuersificat specie propter di uersā quātitatē bonitat̄ diuersoz dūmodo

referat ad aliq̄d vñū bonū cōe. sed honor di
uerfificat fm ppria bona singulor. vñ eodez
amore caritat diligimus oēs primos iqtū
referūt ad vñū bonū cōe qd̄ ē deus. s; diuer
sos honores diuersis deferim fm ppriā vir
tutē singulorū. ⁊ filie deo singularē honorez
latrīe exhibem pp̄t ei⁹ singularē virtutem
¶ Ad triū dicendum q̄ vitupant q̄ sperant
in hoīe sicut in p̄ncipali auctore salutis. non
aut q̄ spant in hoīe sicut adiuuāte misteria
liter sub deo. ⁊ filie rep̄hēibile eēt si q̄s pri
mū diligeret tāq̄ p̄ncipalē finē. nō aut si q̄s
primū diligit pp̄t deū: qd̄ p̄tinz ad caritatē

Ad secunduz sic pro

cedit. ¶ Videl q̄ caritas nō sit ex caritate dili
genda. Ea. n. q̄ sūt ex caritate diligēda: duo
b⁹ p̄ceptis caritatis includūt: ut p̄z Math.
22. s; sub neutro eoz caritas cōtinet: ga nec
caritas est de⁹ neq; ē prim⁹. ḡ caritas nō ē
ex caritate diligenda. ¶ P. Caritas fūdat su
per coicatioēz b̄titudinis: ut s̄ dictū ē. s; cai
tas nō pōt eē p̄ticeps b̄titudinis. ḡ caritas n̄
est ex caritate diligenda. ¶ P. Caritas ē ami
citia quedam: ut s̄ dictum est. s; nullus pōt
h̄re amicitia ad caritatē ul ad aliq̄d accidēs
ga huiusmōi reamare nō possunt: qd̄ ē d̄ ra
tione amicitie: ut d̄r in. 8. ethicor. ḡ caritas
nō est ex caritate diligēda. ¶ S; ē quod
Aug⁹ dic⁹ de tri. Qui diligit primū: cōns ē
ut etiā ipam dilectioēz diligit. s; prim⁹ dili
git ex caritate. ḡ cōns ē ut etiā caritas ex cari
tate diligit. ¶ R. dicēdū q̄ caritas amor: qui
dam est. amor aut ex nā pōtētie cui⁹ ē actus
h; q̄ possit s̄ seipsū reflecti: ga. n. volūtatis
obm ē bonū v̄le. quicqd̄ sub rōne boni cōti
net: pōt cadere sub actu volūtatis. ⁊ quia ip
suz velle ē q̄ddā bonū. pōt velle se velle. sicut
⁊ intellectus cuius obm ē verū: intelligit se
intelligere: ga b̄ etiā est q̄ddā verū. s; amor
etiā ex rōne pp̄rie sp̄ei h; q̄ sup se reflectat:
ga ē sp̄otane⁹ motus amātis ad amatū. vñ
ex b̄ ipso q̄ amat aliq̄s: amat se amare. s; ca
ritas nō est simplex amor. s; h; rōnē amici
tie ut s̄ dictū ē. p̄ amicitia autē amat aliq̄d
dupliciter. vno sicut ipse amic⁹ ad quē amici
tia h̄m⁹ ⁊ cui⁹ bona volumus. alio sicut bo
nū qd̄ amico volum⁹. ⁊ b̄ mō caritas p̄ ca
ritatē amat. ⁊ nō p̄mo: ga caritas ē illud bo
nū qd̄ optam⁹ oib⁹ q̄s ex caritate diligimus.
Et eadē rō ē de b̄titudine ⁊ alijs virtutib⁹.

¶ Ad p̄mū ḡ dicēdum q̄ de⁹ ⁊ primus sūt
illi ad quos amicitia h̄m⁹. s; in illoz dile
ctione includit dilectio caritat. diligim⁹ enī
primū ⁊ deū: inq̄tū h̄ amam⁹ ut nos ⁊ pri
mus deū diligamus: qd̄ ē caritatē h̄re. ¶ Ad
secūdū dicenduz q̄ caritas est ipsa coicatio
sp̄ialis vite p̄ quā ad b̄titudinē puenit. ⁊ iō
amat sicut bonū desideratū oib⁹ quos ex ca
ritate diligimus. ¶ Ad triū dicendū q̄ rō il
la p̄cedit fm q̄ p̄ amicitia amat illi ad quos
amicitiam habemus.

Ad tertium sic proce

dit. ¶ Videl q̄ etiā creature irrationales sint
ex caritate diligēde. Per caritatē. n. marie
cōformamur deo. s; deus diligit creaturas
irrationales ex caritate. diligit. n. oia q̄ sunt: ut
habet Sap. xi. ⁊ oē qd̄ diligit seipso diligit
qui est caritas. ḡ ⁊ nos debem⁹ creaturas ir
rationales ex caritate diligē. ¶ P. Caritas p̄
cipali⁹ fert i deū. ad alia autē se extēdit fm
q̄ ad deū p̄tinent. s; sicut creatura rōnal p̄ti
net ad deū inq̄tū h; similitudinē imaginis. ita
etiā creatura irrationā inq̄tū h; similitudinēz
vestigū. ḡ caritas etiā se extendit ad creatas
irrationales. ¶ P. Sicut caritatis obm ē de⁹
ita ⁊ fidei. sed fides se extēdit ad creatas ir
rationales. inq̄tū credim⁹ celū ⁊ terrā eē crea
ta a deo. ⁊ p̄tices ⁊ aues eē p̄ductos ex aqs
⁊ gressibilia aialia ⁊ plātas ex terra. ḡ caritas
etiā se extendit ad creaturas irrationales. S;
ē q̄ dilectio caritatis soluz se extendit ad
deū ⁊ ad primū. s; noīe primi nō pōt itelli
gi creatura irrationālis: ga nō coicat cū hoīe i
vita rōnali. ḡ caritas nō se extendit ab crea
turas irrationales. ¶ R. dicēdū q̄ caritas fm
p̄dicta ē amicitia q̄dā p̄ amicitia autez ama
tur aliquid dupliciter. vno qd̄ mō amicus ad
quē amicitia habet. ⁊ alio bona que amico
optat. Primo ḡ mō nulla creatura irrationā
pōt ex caritate amari. ⁊ hoc triplici ratione.
quaz due p̄tinet cōiter ad amicitiaz: que ad
creaturas irrationales haberi nō pōt. p̄ qd̄ ga
amicitia ad eū habet cui volum⁹ bonū. s; n̄
pp̄rie possumus bonū velle create irrationāli
ga nō ē ei⁹ pp̄rie h̄re bonū. s; solū creature
rōnalis que ē d̄na vtendi bono qd̄ h; p̄ libe
rū arbitriū. ⁊ ideo ph̄sus dic⁹ i 2. p̄biscoz. q̄
huiusmōi reb⁹ nō dicim⁹ aliq̄d bene uel ma
le cōtingere nisi scdm similitudinēz. 2. quia oīs
amicitia fundatur sup aliq̄ coicatione vite.

peccatorib' manducabat et bibebat: ut dicitur
Matth. 9. conuict' tñ pctōz q̄tū ad cōsōrtiuz
pcti vitandus est oībus. et sic dī. 2. ad Cor.
6. Recedite de medio eoz. et imūdū ne te-
tigeritis. s. scdm peccati consensum.

Ad septimuz sic pro

cedit. **V**idef q̄ pctōzes seipos diligāt. Illū
n. qd ē pncipiū pcti maxie in pctōrib' iueif
sed amor sui ē pncipiū pcti. **D**ic. n. Aug. 14.
de ciui. dei. q̄ facit ciuitatem babylonis. ḡ
pctōzes maxie amāt seipos. **P**. Peccatū
nō tollit nām. s. vnicuiq; ouenit ex sua nā
q̄ diligat seipsū. vñ etiā creat e irrōnales nā
liē appetūt p̄p̄iū bonū: puta cōseruationem
sui eē. et alia huiusmōi. ḡ pctōzes diligūt se-
ipos. **P**. **D**ib' ē diligibile bonū: ut Dyo.
dic. i 4. ca. d. diui. no. sed multi pctōzes re-
putant se bonos. ḡ multi pctōzes seipos di-
ligūt. **S**z ē q̄ dī in ps. Qui diligit iniq-
tatē odit aīaz suā. **R**. dicēdū q̄ amare se
ipsū vno cōe est oībus. alio' p̄p̄riū est bo-
noz. 3. mō p̄p̄riū ē maloz. **A**. n. aliqs amet
id qd seipsū eē estimat: h cōe ē oīb'. **D**omo
aut dī esse aliqd duplicif. **V**no' fm suā sub-
stātiā et nām. et fm h oēs estimāt bonū cōe
se eē id qd sūt. s. ex aīa et corpe p̄positos. et sic
etiā oēs hoīes boni et mali diligunt seipos
in q̄tū diligūt sui ipoz cōseruationē. **A**lio'
dicif hō esse aliqd fm pncipalitatē: sic prin-
ceps ciuitatis dī eē ciuitas: vnde qd pncipes
faciūt dī ciuitas facē. **S**ic aut n cēs estimāt
se eē id qd sūt. pncipale. n. in hoīe est mens
rōnalis. scdāriū at ē nā sensitīua et corpālis
quoz p̄mū apls noīat interiorē hoīez. secū'
dū extiorē: ut p̄. 2. ad Cor. 5. **B**oni aut esti-
māt pncipale i seipsis rōnalē nām siue itio'
rem hoīez. vñ fm h estimāt se eē quod sunt
mali at estimāt pncipale i seipsis naturā sen-
sitīuā et corpālem. s. exteriorē hominē. vñ
non recte cogscētes seipos nō vere diligūt
seipos: sed diligūt id qd seipos eē reputant
Boni aut vere cogscētes seipos vere seipos
diligunt. et h pbat p̄hs in 9. ethicoz p̄ qnq;
que sunt amicitie propria. **U**nusquisq; enī
amic' p̄mo qdē vult suū amicū eē et viuere.
2. vult ei bona. 3. opatur bona ad ipsuz. 4.
cōmunit ei delectabilē. 5. cōcordat cū ipō q'
si cū eodē delectabilē et tristat'. et fm hoc bo-
ni diligūt seipos q̄tū ad interiorē hominē:
quia etiā volūt ipsū seruari in sua integra

te et optat ei bona ei' q̄ sunt bona spūalia. et
etiā ad assequēda opa intendūt. et delectabi-
lī ad cor p̄p̄riū redeūt: q̄ ibi inueniunt bo-
nas cogitātiōes in p̄nti. et memoriā p̄terito-
rū bonoz. et spem futuroz bonoz ex quibus
delectatio causat'. sicut etiā nō patiūt in seip-
sis volūtatis dissensionē: q̄a tota aīa eorum
tendit in vñū. **E**cōtrario aut mali nō volūt
cōseruarii integritate iterior' hoīs. neq; ap-
petūt ei' spūalia bona. neq; ad h opāt. neq;
delectabile ē eis secū cōmūtere redeūt ad
cor: q̄a inueniūt ibi mala et p̄ntia et p̄terita et
futura q̄ abhorēt. neq; etiā sibi ipsis cōcor-
dant p̄p̄t' cōsciam remordētē: fm illū ps. Ar-
guā te et statuā cōfaciē tuā. **E**t p̄ eadē p̄bari
pōt q̄ mali amāt seipos fm corruptionem
extioris hoīs. sic aut boni nō amāt seipos.
Ad p̄mū ḡ dicēdū q̄ amor sui ḡ pncipi-
um pcti ē ille q̄ ē p̄p̄ri' maloz pueniēs vsq;
ad cōtemptū dei: ut ibidē dī: q̄a mali etiam
sic cupiūt exteriora bona q̄ spūalia cōtēnūt.
Ad secūdū dicēdū q̄ nālis amor et si nō
totalit' tollat a malis. tñ in eis p̄uertit p̄ mo-
dū iam dictū. **A**d t̄tū dicēdū q̄ mali in
quātū estimāt se bonos: sic aliqd p̄cipant
de amore sui: nec tñ ē ista vera sui dilectio
sed apparēs: q̄ etiā nō ē possibilis in his qui
valde sunt mali.

Ad octauū sic proce

ditur. **V**idef q̄ nō sit de necessitate caritat'
ut inimici diligātur. **D**ic. n. Aug. in enchirī
dion. q̄ **B** tam magnū bonū. s. diligē iūmicos
nō ē tāte multitudinis quātū credim' exau-
diri: cū in oratiōe dī. **D**imittē nob' debita
nra. s. nulli dimittit' pctm sine caritate: q̄a
ut dī. p̄. 1. **U**niuersa delicta opit caritas
ḡ nō ē de necessitate caritat' diligē iūmicos.
P. **C**aritas nō tollit nām. s. vnaqueq; res
etiā irrōnalis nāliē odit suū hriū: sic onis lu-
pū. et aqua ignē. ḡ caritas nō facit q̄ inimi-
ci diligāt. **P**. **C**aritas nō agit p̄perā. s. **B**
videf eē p̄uersū q̄ aliqs diligat iūmicos. si
cur et q̄ aliqs odio habeat amicos. vnde. 2.
Regl. 19. ex p̄brando dic' **J**oab ad **D**auid.
Diligis odientes te. et odio habes diligentes
te. ḡ caritas nō facit ut iūmici diligāt. **S**z
ē qd dñs dicit **M**atth. 5. **D**iligite iūmicos
vros. **R**. dicēdū q̄ dilectio iūmicoz tri-
plicif pōt cōsiderari. **V**no' ut iūmici diligāt
in q̄tū sunt iūmici. et hoc ē p̄uersū et caritati

repugnans: q̄a h̄ est diligere malū alterius
Alio p̄t accipi dilectio inimicorū q̄tum ad
naturā. s. in vlt̄ z sic dilectio inimicorū ē de
necessitate caritat̄: ut. s. aliq̄s diligēs deū z
primū ab illa gn̄alitate dilectiōis primi iū
micos suos non excludat. 3° mō p̄t cōside
rari dilectio iūmicorū in sp̄ali: ut. s. aliq̄s in
sp̄ali moueat motu dilectiōis ad inimicū. z
istud nō ē de necessitate caritat̄ absolute: q̄a
nec etiā moueri motu dilectiōis in sp̄ali ad
q̄libet hoīes singularit̄ ē de necessitate cari
tatis: q̄a h̄ eēt impossibile. est tñ de necessitate
caritat̄ fm̄ p̄parationē animi: ut. s. hō habe
at aiūz patū ad h̄ q̄ in singulari iūmicū dili
geret si necessitas occurreret. s. q̄ absq̄ arti
culo necessitatis hō etiā h̄ actu ipeleat ut dili
gat iūmicū pp̄ deū. h̄ p̄tinet ad p̄fectionē ca
ritatis. **C**ū. n. ex caritate diligat̄ primū pp̄
deū. quāto aliq̄s magis diligit deū tāto etiā
magis ad primū dilectionē oīdit nulla ini
micitia impediēte. sicut si aliq̄s multū diligit
aliq̄e hoīem: amore ipsi filios ei⁹ amaret
etiā iūmicos sibi. z fm̄ hūc mod loq̄t Aug⁹
Unde p̄r̄nsio ad p̄mū. **A**d secundū dicen
dum q̄ vna q̄q̄ res n̄aliter odio h̄z id qd̄ ē si
bi h̄riū: inq̄tū est sibi h̄riū. inimici aut̄ sūt no
bis h̄riū inq̄tū sūt iūmici. vñ h̄ debem⁹ i eis
odio h̄re. debet. n. nob̄ displicere q̄ nob̄ ini
mici sūt. nō at nob̄ sūt h̄riū inq̄tū hoīes sūt
z b̄tū d̄inis capaces. z fm̄ h̄ debem⁹ eos di
ligere. **A**d tertiū dicendū q̄ diligē inimi
cos inq̄tū sūt iūmici h̄ ē vitupabile. z h̄ non
facit caritas ut dictum est.

Ad nonum sic proce

dit. **V**idēt q̄ ex necessitate caritat̄ sit q̄ ali
quis hō signa uel affectus dilectiōis iūmico
exhibeat. **S**. n. i. **J**oh̄. 3°. **N**ō diligam⁹ v̄bo
neq̄ lingua: s. ope z v̄itate. s. ope diligit ali
q̄s exhibēdo ad eū quē diligit siḡ z effectus
dilectiōis. q̄ d̄ necessitate caritat̄ est ut aliq̄s
huiusmōdi signa z effect⁹ inimicis exhibeat.
P. **M**ath. 5°. dñs s̄l̄ dīc̄: diligite iūmicos
v̄ros z b̄n̄facite his q̄ oderūt vos. s. diligē ini
micos ē de necessitate caritat̄. q̄ z b̄n̄facere
inimici. **C**. **C**aritate amat̄ nō solū deus: s. z
etiā primū. s. **B**reg⁹ dīc̄ in omel. penth. q̄
amor dei non p̄t eē ocios⁹. magna. n. opaf
si est. si definit opari non ē amor. q̄ caritas q̄
habet ad primū non p̄t eē sine opatiōis ef
fectu. s. z de necessitate caritat̄ ē ut oīs prim⁹

diligat̄. etiā iūmicus. q̄ de necessitate caritat̄
est ut etiā ad iūmicos signa z effect⁹ dilectio
nis ostendam⁹. **S**. **S**z̄tra est qd̄ **M**ath. 5°
sup̄ illud **B**enefacite his q̄ oderūt vos: dīc̄
glo. q̄ b̄n̄facē iūmicis ē cumulus p̄fectionis.
s. z id qd̄ p̄tinet ad p̄fectionē caritat̄ nō ē de
necessitate ipsius. q̄ nō ē de necessitate cari
tat̄ q̄ aliq̄s signa z effect⁹ dilectiōis iūmicis
exhibeat. **R**. **D**icēdū q̄ effect⁹ z signa cari
tatis ex iteriori dilectiōe p̄cedūt z ei p̄por
tionat̄. dilectio aut̄ iterior ad iūmicū in cōi
gdem ē de necessitate p̄cepti absolute. i sp̄ali
aut̄ est nō absolute s. fm̄ p̄parationē animi
ut s̄ dictū ē. **V**ic̄ q̄ dicēdū ē d̄ effectu z signo
dilectiōis ext̄ius exhibēdo. **S**ūt. n. q̄dam si
gna uel b̄n̄ficia dilectiōis q̄ exhibēt primis
in cōi. puta cū aliq̄s orat̄ p̄ oīb⁹ fidelib⁹ ut p̄
toto pp̄lo. aut cū aliq̄s b̄n̄ficiū ipeadat aliq̄s
toti cōitati. z talia b̄n̄ficia uel dilectionis sig
na iūmicis exhibē ē de necessitate p̄cepti. si. n.
nō exhiberēt iūmicis. h̄ p̄tinet ad liuorē vin
dicte: s. id qd̄ d̄ **L**euit. 19°. **N**ō q̄res vltiōem
z nō eris memor iūrie cūiū tuorū. **A**lia v̄o
sūt b̄n̄ficia uel dilectiōis signa q̄ q̄s exhibet
p̄ticularit̄ aliq̄bus p̄sonis. z talia b̄n̄ficia uel
dilectiōis signa iūmicis exhibē nō ē de necessi
tate salutis: nisi fm̄ p̄parationē animi: ut. s.
subueniat̄ eis i articulo necitat̄: fm̄ illd̄ p̄.
25°. **S**i esurierit iūmic⁹ tu⁹ ciba illum. si sitit
da illi potū. sed q̄ p̄t̄ articulus necessitatis
hui⁹ mōdi b̄n̄ficia aliq̄s iūmicis exhibeat: p̄ti
net ad p̄fectionē caritat̄ p̄ quā aliquis non
solū cauēt vinci de malo qd̄ necitat̄ est. sed
etiā vult in bono vincere malū. qd̄ ē etiā p̄
fectiōis dū. s. nō solū cauēt pp̄ iūriaz sibi
illatā detrabi ad odiū: s. z etiā pp̄ sua b̄n̄ficia
intēdit inimicū p̄trahere ad suū amorē. z p̄
h̄ patz̄ r̄nsio ad obiecta.

Ad decimum sic pro

cedit. **V**idēt q̄ angelos ex caritate nō debe
amus diligere. **U**. n. **A**ug⁹ dīc̄ in li^o de doc.
xp̄iana. gemina ē dilectio caritatis. s. dei z
primi. s. dilectio angelorū nō p̄tinet sub di
lectiōe dei. cū sint subst̄tie create. nec etiā
vidēt cōtineri sub dilectione primi: cū non
coīcant nobiscū i sp̄e. q̄ angeli nō sūt ex cari
tate diligendi. **P**. **M**agl̄ ueniūt nobiscū
bruta aīalia q̄ angeli. nam nos z bruta aīa
lia sumus in eodē genere pp̄inā. s. z ad bruta
aīalia nō habemus caritatē: ut s̄ dictū ē. q̄

etiam neq; ad angelos. ¶ Nihil est ita pro-
 prium amicorum sicut commuere: ut dicitur in 8° ethi-
 cor. s; angeli non commuunt nobiscum: nec etiam eos
 videre possumus. q; ad eos caritatis amicitiaz
 hinc non ualemus. ¶ Sed 3° est qd Aug^o dicit i p.
 de doc. xpiana. Ia uo si uel cum pbendū a no-
 bis ē uel a q; nob pbendū ē officium mie: recte
 prim^o dicitur. matienū ē pcepto q; iubemur dili-
 gere primū etiā scōs angelos cōtineri a qb^o
 multe nob mie ipendūt officia. ¶ 2° dicitur
 quod amicitia caritatis sic s; dicitur ē. fūdaf
 sup coicatione bñtitudinis etne. i cui^o picipa-
 tione coicat cū angelis hoies. Dr. n. Mai h
 22° q; i resurrectione erūt hoies sicut angeli i
 celo. et iō mā. festū ē q; amicitia caritatis etiā
 ad angelos se exēdit. ¶ Ad p̄mū g; dicitur
 q; proximus nō soluz dicitur coicatione speciei
 s; etiā coicatione beneficior; p̄tinentius ad
 uitā etnā: sup qua coicatione amicitia cari-
 tatis fundat. ¶ Ad secūdū dicitur q; bruta
 aialia ueniūt nobiscū i genere ppinq; rōne
 nature sensitue: s; m quā nō sum p̄ticipes
 etne bñtitudinis. s; s; m mentē rōnale i q; coi-
 cam^o cū angelis. ¶ Ad t̄tū dicitur q; ange-
 li nō commuunt nob extiori uerfatione q; nob
 est s; m sensitua nām. commuunt tñ angelis s; m
 mentem ipfecte qdē i hac uita: pfecte aut in
 patria: sicut et supra dictum est.

Ad undecimum sic

precedit. ¶ Videt q; demones ex caritate dbe
 am^o diligē. Angeli. n. sūt nob p̄mi inq̄tū
 dicam^o cū eis i rōnali mēte. s; etiā demōes
 sic nobiscū coicant: q; data nālia in eis ma-
 nēt itegra. s. esse uiuē et itelligē ut dicit Dyo^o
 i 4° ca: de diu. no. g; debem^o demōes ex cari-
 tate diligere. ¶ 2° Demōes differūt a beatis
 angelis oia p̄ti: sic et p̄tōres hoies a iustis
 s; iusti hoies ex caritate diligunt p̄tōres. g;
 etiā ex caritate debēt diligē demones. ¶ 3°
 Illi a qbus bñficia nob ipendūt debēt a no-
 bis ex caritate diligē tāq; p̄mi. sic p̄z ex au-
 ctouate Aug. supra iuducta. s; demōes nob
 i mltis sūt uiles: uō nos tēptādo nob coro-
 nas fabricāt. sicut Aug^o dicit. xi^o de ciui. dei
 g; demōes sūt ex caritate diligēdi. ¶ Sed 3°
 ē qd dicitur Ysa. 28°: Delebit sed^o v̄m cū morte
 et pactū v̄m cū inferno nō stabit. sed pfectio
 pacis et federis est p caritatē. g; ad demones
 q; sūt inferni icole et mort; pcuratores carita-
 tem hinc nō debem^o. ¶ 2° dicitur q; sicut

dictū ē. in p̄tōribus ex caritate debemus
 diligē nām: p̄tīm odire. in noīe aut demōis
 s; ḡtur nā p̄tō deforata. et ideo demōes ex
 caritate nō sūt diligēdi. Et si non fiat vis in
 noīe et questio referat ad illos ipūs q; demō-
 nes dicitur vtz sint ex caritate diligēdi: r̄idē
 dum ē s; m p̄missa q; aliqd ex caritate diligi-
 tur duplici. ¶ 1° sic ad quē amicitia habe-
 tur. et sic ad illos ipūs carita. amicitia hinc nō
 possum^o. p̄tinet. n. ad rōnē amicitie ut a mi-
 cis n̄ris bonū uelim^o. illud aut bonum uite
 eterne qd respicit caritas: spiritib^o illis a deo
 etnalit^o dānatis ex caritate uelle nō possum^o
 h. n. repugnaret caritati dei p quā ei^o iusti-
 ciam approbam^o. ¶ 2° Alio^o diligit aliqd sic qd
 volum^o p̄manere ut bonuz alit^o: p quē mo-
 dū ex caritate diligim^o irrōnales creaturas
 inq̄tū volum^o eas p̄manere ad gloriā dei et
 utilitatē hoīuz: ut s; dicitur ē. et p hūc moduz
 et nām demōnū etiā ex caritate diligē possum^o
 mus inq̄tū. s. volum^o illos spūs i suis nāli-
 bus cōseruari ad gloriā dei. ¶ Ad p̄mū g; di-
 cendū q; mens angeloz nō habet ipossibili-
 tatē ad etnā bñtudinē habēdā: sicut habz
 mens demōnū. et iō amicitia caritatis q; fūda-
 tur sup coicatione uite etne magis q; sup coi-
 catione nature: habet ad angelos nō autē ad
 demōes. ¶ Ad secūdū dicitur q; hoies pec-
 catores in hac uita hnt possibilitatē pueniē
 di ad bñtudinē etnā qd nō hnt illi q; sūt
 in inferno dānati. de qb^o quātuz ad h^o e eadē
 rō sicut et de demōibus. ¶ Ad t̄tū dicitur
 q; utilitas q; nob ex demōibus puenit nō ē
 ex eozū intētionē. s; ex ordinatiōe dīne. p̄u-
 dentie. et ideo ex h^o nō iducimur ad habēdū
 amicitia eozū. s; ad h^o q; sim^o deo amici qui
 eozū puerfam itentionē uertit in nostram
 utilitatē.

Ad duodecimum sic

precedit. ¶ Videt q; incōueniēt enumerēt qua-
 tuor ex caritate diligēda. s. deus: p̄m^o: coz-
 pus n̄m. et nosipsi. ¶ Ut. n. Aug^o dicit sup Job
 Qui nō diligit deū nec seipsū diligit. in del-
 g; dilectiōe icludit dilectio sui ipsi^o. nō g; ē
 alia dilectio sui ipsi^o et alia dilectio dei. ¶ 2°
 Pars nō debet diuidi i totū. s; cozp^o n̄m ē
 quedā pars n̄ri. nō g; debet diuidi q; aliud di-
 ligibile cozp^o n̄m a nobisipsis. ¶ 3° Sicut
 nos habem^o cozp^o: ita etiā et p̄m^o. sicut g;
 dilectio qua q; diligit p̄m. um distinguē

a dilectiōe qua qs diligit seipsū. ita dilectio
 qua qs diligit corp^o pximi debet distingui
 a dilectiōe q̄ qs diligit corp^o suū. non ḡ que-
 nient distinguūt q̄tuor ex caritate diligēda
 ¶ S̄z̄ est qd̄ Aug^o dicit in p̄ de doc. xp̄iana
 Quatuor sūt diligēda. vnum qd̄ s̄ nos est. s. deus.
 alterū qd̄ nos sum^o. tertiū qd̄ iux̄ nos
 est. s. pxim^o. quartū qd̄ infra nos ē. s. ppriū
 corp^o. ¶ R^o dicēdū q̄ sicut dicitur ē: amici-
 tia caritatis sup̄ coicatiōe b̄titudinis fundat̄
 in q̄ qd̄ coicatiōe vni quidē ē qd̄ cōsidera-
 tur ut p̄ncipiū iñuēs b̄titudinē. s. de^o. aliū
 est b̄titudinē directe p̄cipāf. s. hō & angel^o
 tertiū autē ē id ad qd̄ p̄ quādā redundantiā
 b̄tudo derivat̄. s. corp^o h̄ianū. ¶ Ad quidem
 qd̄ ē b̄titudinē iñuēs est ea rōne diligibile
 q̄a ē b̄titudinis causa. ¶ Ad autē qd̄ ē b̄tudi-
 nem p̄cipās pōt eē duplici rōne diligibile.
 uel q̄a ē vni nobiscū. uel q̄a ē nob̄ sociatū
 i b̄titudinis p̄cipatiōe. & fm̄ h̄ sumūf̄ duo
 ex caritate diligibilia. put. s. hō diligit & se
 ipsū & pximū. ¶ Ad p̄mū ḡ dicēdum q̄ di-
 uersa b̄tudo diligētis ad diuersa diligibilia
 facit diuersā rōne diligibilitatē. & fm̄ h̄ quia
 est alia b̄tudo hoīs diligētis ad deū & ad se
 ipsū. p̄t h̄ ponūf̄ duo diligibilia: cū dilec-
 tio vnius sit causa dilectiōis alteri. vnde ea
 remota alia remouet̄. ¶ Ad secūdū dicen-
 dū q̄ subm̄ caritatē ē mens rōnalis q̄ pōt eē
 beatitudinis capax: ad quā corpus directe n̄
 attingit: s̄z̄ solū p̄ quandā redundantiā. &
 tūc hō fm̄ rōnalē mentē q̄ ē p̄ncipalis i ho-
 mie alio se diligit fm̄ caritatē. & alio mō cor-
 pus ppriū. ¶ Ad tertiū dicēdū q̄ hō diligit
 pximū & fm̄ aiām & fm̄ corp^o rōne cuiusdā
 cōsociatiōis iñ b̄titudine. & iō ex p̄e pximi
 est vna tm̄ rō dilectiōis. vnde corp^o pximi n̄
 ponitur speciale diligibile.

¶ Deinde cōside

Orandū est de ordine carita-
 tis. Et circa h̄ q̄runt trede-
 cim. p̄ vtz sit aliqs ordo i
 caritate. 2° vtrum hō de-
 beat deū diligē plus q̄ pximū. 3° vtruz plus
 q̄ seipsū. 4° vtruz se pl^o q̄ pximū. 5° vtz
 hō debeat plus diligē pximū q̄ corp^o ppriū
 6° vtrū vni pximū plus q̄ alterū. 7° vtruz
 plus pximū meliorē uel sibi magis diuētū.
 8° vtrū cōiunctū sibi fm̄ carnis affinitatez
 uel fm̄ alias necessitudines. 9° vtrū ex cari-

tate plus debeat diligē filiū q̄ patrē. 10° vtz
 plus debeat diligē matrē q̄ patrē. 11° vtruz
 plus vxorē q̄ patrē uel matrē. 12° vtrū ma-
 gis benefactorē q̄ beneficiatū. 13° vtz ordo
 caritatis maneat in patria.

¶ Ad primū sic proce-

dit. ¶ Videt̄ q̄ in caritate non sit aliqs ordo.
 Caritas. n. est q̄daz v̄tus. s̄z̄ i alyz virtutibus
 nō assignat̄ aliqs ordo. ḡ neq̄ in caritate ali-
 quis ordo assignari d̄bet. ¶ S̄z̄. Sicuti fidei
 obm̄ ē p̄ma v̄tas ita caritatē obm̄ ē sūma bo-
 nitas. s̄z̄ in fide nō ponit̄ aliqs ordo s̄z̄ oīa eq̄
 liter credūt̄. ḡ nec in caritate debet poni ali-
 qs ordo. ¶ S̄z̄. Caritas i volūtatē ē. ordiāre
 autē nō ē volūtatē s̄z̄ rōnis. ḡ ordo n̄ debet at-
 tribui caritati. ¶ S̄z̄ ē qd̄ d̄r Cantl. 2° In-
 trodixit me rex i cellā vinariā ordinavit i
 me caritatē. ¶ R^o dicēdū q̄ sicut plus dicit̄
 i 5° metaph. p̄i^o & posteri^o d̄r fm̄ relationez
 ad aliqd̄ p̄ncipiū. ordo autē icludit in se ali-
 quē modū prioris & posterioris. vñ opozet q̄
 vbiq̄q̄ sit aliqd̄ p̄ncipiū: sit etiā aliqs ordo
 Dicit̄ autē est s̄ q̄ dilectio caritatis tendit in
 deū sic i p̄ncipiū b̄titudinis in cui^o coicatio-
 ne amicitia caritatē fundat̄. & iō opozet q̄ i
 his q̄ ex caritate diligit̄ attēdat̄ aliqs ordo
 fm̄ relationē ad p̄mū p̄ncipiū hui^o dilectio-
 nis qd̄ est deus. ¶ Ad p̄mū ḡ dicēdum q̄
 caritas tēdit i vltimū finē sub rōne finis v̄-
 timi: qd̄ nō cōuenit alicui aly v̄tuti ut s̄ dic-
 tum est. finis autē h̄z rōnem p̄ncipū in appe-
 tibilib^o & i agēdis: ut ex s̄ dicitis p̄z. & ideo ca-
 ritas maxie importat opatiōez ad p̄mū p̄nci-
 piū. & iō i ea maxie cōsiderat̄ ordo fm̄ relatio-
 nem ad p̄mū p̄ncipiū. ¶ Ad secūdum dicē-
 dum q̄ fides p̄inet ad vim cognitiuā: cui^o
 opatio est fm̄ q̄ res cognite sūt in cōgscen-
 te. caritas autē ē i vi affectiua cui^o opatio cō-
 sistit in h̄ q̄ aīa tendit in ipsas res. ordo autē
 p̄ncipali^o iuenit̄ i ipsis reb^o. & ex eis oriūat̄
 ad cognitionē nr̄az. & iō ordo magi appro-
 priat̄ caritati q̄ fidei. s̄z̄ etiā i fide sit aliqs
 ordo fm̄ q̄ est p̄ncipali^o de deo. sc̄dario autē
 de alyz q̄ referūt̄ ad deū. ¶ Ad tertiū dicē-
 dum q̄ ordo p̄inet ad rōnē sicut ad ordinā-
 tez. s̄z̄ ad vim appetitiuā p̄inet sicut ad ordi-
 natā. & h̄ mō ordo in caritate ponit̄.

¶ Ad secūdum sic pro-

cedat. ¶ Videt̄ q̄ de^o nō sit magis diligēdū